

[Indenrigsministeren]

Også for så vidt angår statsamterne er det vigtigt at tage udgangspunkt i de opgaver, der skal løses. Jeg skal til almindelig orientering nævne de vigtigste opgaver, som statsamterne har kompetence til, og hvor statsamterne yder hjælp og vejledning. Det drejer sig om sager om separation og skilsmisse, forældremyndighed og samværsret, adoption, ægtefælle- og børnebidrag, fri proces, stempelsager, tilsyn med kommunerne – der er henlagt til tilsynsrådene – patientklagevejledning og civilt beredskab. Endvidere er de social ankeinstans med statsamtmandens formandskab.

I vurdering af statsamterne skal man også være opmærksom på, at statsamterne er en del af Indenrigsministeriets decentrale administration, der er lagt ud i landet af hensyn til borgerne. Det betyder, at ca. $\frac{3}{4}$ af Indenrigsministeriets administration, når vi ser bort fra værnepligt og civilforsvar, er lagt ud til lokale administrationskontorer, og det er statsamtmandens opgave at lede disse lokale servicecentre som administrativ chef.

Der foregår til stadighed i regeringen overvejelser om, hvor og hvordan de offentlige opgaver bedst løses, og dette gælder også statsamternes opgaver, men det har efter min opfattelse ikke hidtil været muligt at pege på bedre eller billigere måder at få udført statsamternes opgaver på.

I 1989 foretog Folketingets Ombudsmand en større undersøgelse af statsamternes behandling af de familieretlige sager. Ombudsmanden konkluderede dengang, at det undersøgte retsområde administreres omhyggeligt og med en rimelig afbalancering af på den ene side hensynet til smidig sagsbehandling over for efterlevelsen af retssikkerhedsmæssige krav i lovgivningen.

Det er i bemærkningerne til lovforslag nr. L 140 nævnt, at de familieretlige sager bør afgøres af byretterne. Vi finder det vigtigt, at man bevarer muligheden for at vælge mellem domstolsbehandling og administrativ behandling i den slags sager. En behandling ved byretten kan frygtes at blive dyrere og mere langvarig end statsamternes administrative sagsbehandling, og i de familieretlige sager er det ømtåligt, hvis afgørelserne bliver trukket i langdrag.

Lad mig derfor konkludere, at regeringen altid er villig til at drøfte en bedre og mere effektiv opgavefordeling, men udgangspunktet må

være decentralisering og ikke centralisering, og derfor kan regeringen ikke gå ind for de to forslag.

Poul Erik Dyrland (S):

Fremskridtspartiet har endnu en gang fremsat forslag om at nedlægge amter og statsamter. Studerer man Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslagene, ja, så kan man konstatere, at det i perioden fra den 15. marts 1988 til den 8. februar 1991, altså i en 3-årig periode, ikke er lykkedes Fremskridtspartiet at finde nye argumenter og begrundelser for at nedlægge amter og statsamter. De bemærkninger og argumenter, man nu fremsætter forslagene med, er ord til andet fuldstændig identiske med de bemærkninger og argumenter, der blev fremført, sidst Fremskridtspartiet fremsatte disse forslag. For fuldstændighedens skyld skal jeg konstatere, at det skete den 6. oktober 1988, altså for over 2 år siden.

Jeg må derfor konstatere, at det er svært for Fremskridtspartiet at finde saglige begrundelser for forslagene. Jeg vælger at konstatere, at forslagene mere er et udtryk for politisk ideologi end er sagligt begrundede. Folketinget har da også ved tidligere lejligheder med stort flertal sagt nej til at nedlægge amter og statsamter i erkendelse af, at arbejdet, som udføres i amter og statsamter, jo skal gøres, og i erkendelse af, at den økonomiske gevinst ved nedlæggelse vil være tvivlsom. Og sidst men ikke mindst vil nedlæggelse specielt af amterne være et slag imod decentraliseringen, lokal- og selvforvaltningstanken og den lokalpolitiske demokratiseringsproces, der ligger bag disse ord.

Socialdemokratiet siger nej til disse forslag, fordi vi for amternes vedkommende tror på en deling af de opgaver, der skal løses, mellem stat, amter og kommuner, og for statsamternes vedkommende fordi vi ikke tror på en alternativ, billigere løsning. Der udføres i dag et stort arbejde. Som indenrigsministeren sagde, bliver der udført en meget omfattende sagsbehandling, over 170.000 sager på årsplan behandles af godt og vel 400 mennesker.

Da vi sidst behandlede forslagene i Tinget, benyttede den socialdemokratiske ordfører, hr. Graversen, lejligheden til at takke regeringen for, at man klart sagde fra over for disse forslag; det vil jeg også benytte lejligheden til at gøre. Socialdemokratiet vil bevare amterne, men vi